

IV. Rajh Jakob, Ljutomer: Lani: 22 voz sena in 12 voz otave, letos: 9 voz sena in 2 voza otave.

V. Slana Franc, Vučjaves: Lani: 8 voz sena in 3 voze otave, letos: 4 voze sena in 1 mali voz otave.

VI. Kardinar Anton, Vučjaves: Lani: 10 voz sena in 4 voze otave, letos: 5 voz sena in 1 dober voz otave.

C. g. dekan Ozmeč se zavzame za izenačenje cene sena v to- in onstranski državni polovici. Ker je cena na Avstrijskem 17 K za 1 q sena, dočim se na Ogrskem more prodati za 120-160 K, zato daje ta velikanska razlika v ceni povod, da mejaši iz Štajerske lahko vtihotapljujejo seno na Ogrsko, ako ga imajo slučajno kaj odveč. Nadalje omenja, da je od krme iz listja pričakovati malo uspeha, ker manjka potrebnih logov in delavcev.

Zetveni komisar Cvetko poroča, da se je na gornjem Murskem polju nakosilo razmeroma zelo malo sena. Ker ni vsled suše paše in detelje, so kmetovalci že približno polovico pridelka pokrmili. Otavo bosta suša in prigor skoro popolnoma uničila. Predpisane množine nikakor ne bo mogoče oddati. Oves pa je zelo slabo obnesel.

G. Rajh Joško povdarja, da se letos zaradi suše ni spravilo nič detelnega sena ter da je zelo pičilo ovsu in še ta je malovreden, 1 hl tehta samo po 20 do 35 kg!

Oddaja slame.

G. Rajh Joško naglašja, da je tudi pridelek slame letos manjši od lanskega in da se torej ne bode mogla oddati predpisana množina; v naših krajih ne služi slama samo za steljo, marveč tudi za krmlivo, za pokrivanje in vezanje trt v vinogradih.

Oddaja zrnja.

C. g. dekan Ozmeč pripoveduje slučaj, kako se je ubogima mlatičema kar na cesti zaplenilo in odvezelo težko zasluženo žito in omenja, da se vkljub naredbam stari in globoko vkoreninjeni običaji ne dajo odpraviti, zlasti ker samo za denar ni mogoče dobiti mlatičev.

G. Zemljič, Noršinci, se pritožuje, da nakupovalec zrnja za erar, komisijonar Rosenberg, veliko prestrogo razvršča zrnje in utrguje ceno.

G. nadučitelj Tomažič se zavzema za to, da se kmetijskim slojem naj dovolijo večji deleži pri porabi zrnja, oziroma moke, sicer telesno oslabijo. Od tega bi imela država samo korist.

C. g. dekan naglašja trdo kmetско delo, zato se kmetickemu prebivalstvu (delavcem) naj dovoli poraba v isti višini kakor rudarjem pri samo 10urnem delavniku.

G. Cvetko omenja, da se je v občini Vučjaves in tudi marsikje drugod namesto rži pridelal stoklas in da ni semenske rži; zato se naj ukrene potrebno, da dobe kmetovalci semensko rž od drugod, kjer je. Navzoči g. okrajni žitni nadzornik obljubi potrebno storiti.

C. g. dekan Ozmeč priporoča dva predloga na c. kr. poljedelsko ministrstvo, oziroma prehranjevalni urad: I. Cene zrnju se naj v obeh državni polovicah izenačijo. II. Kmeticko delavstvo prebivalstvo spada k najtežjim delavcem; zato se mu naj dovoli glede porabe zrnja (moke) najvišja količina za glavo.

Oddaja živine.

G. c. kr. okrajni komisar omenja, kako strogo in visokoštevilno vlada predpisuje oddajo živine.

C. g. dekan povdarja, da je potrebno pri nas v Avstriji prililiti ceno živini oni, ki velja za Ogrsko. Naglašja tudi, da je potrebno kljub pomanjkanju krme oddajo živine omejiti, sicer nastane že prihodnjo pomlad gnojna kriza. Isti naglašja tudi, naj se pusti kmetovalcu-sadjarju prosta roka glede porabe sadja, zlasti sliv itd. za kuhanje žganja.

Ostre Alojz iz Bunčan priporoča 12ere pogorelce, naj se jim odda potrebna množina sena in slame potom deželne centrale za krmila.

C. g. dekan omenja, da bodo morali s 1. oktobrom vsi kmetijski oproščenci baje brezpogojno k vojaku, ko je še opravljati najnujnejša kmetijska dela. — Sklene se, nastopiti pri c. kr. domobranskem ministrstvu s prošnjo, da so kmetovalci-vojaki oproščeni od 15. marca do 15. novembra, kakor dovoljuje to honvedno ministrstvo na Ogrskem.

Nato udeleženci shoda se izvolijo odposlanstvo, ki je v soboto, dne 18. t. m., pri c. kr. namestniku v Gradcu opisalo žalostni položaj v tem okraju in je stavilo potrebne predloge. V tem odposlanstvu so: ž. g. dekan in deželni poslanec Ozmeč, g. notar Thurn, g. Rajh Joško, načelnik okrajnega zastopa, kmeta g. Mat. Jurinec in g. Jakob Zemljič iz Radenc.

Nato g. predsednik zahvali prisotne in zaključil shod.

Nemci zborujejo.

Misel jugoslovanske države pod habsburškim žezlom v zvezi z drugimi habsburškimi deželami je zmagovita. Prisilila je tudi slovenskoštajerske Nemce, da so se zadnje nedelje, dne 19. avgusta, sedli v Mariboru skupaj in se posvetovali o jugoslovanski

misli. Ako pomislimo, da so prišli ljudje skupaj, ki so svoječas hodili na Dunaj k ministrom protestirati, da se nedolžno zaprti Slovenci izpuščajo iz ječ, in se zahtevali, da se še pozaprejo drugi nedolžni Slovenci, potem je pač jasno, koliko smemo od zborovanja takih ljudi pričakovati. In res!

Prvo, kar so storili, je bilo, da so se osmešili s svojo nemščino in pokazali, da so za njih mislili — bivši Slovenci. Pravijo namreč v svoji izjavi: — Zahtevamo, da se naj ustanovi posebna država za Slovence, Hrvatce in Srbe, ali tudi samo, da se Slovenci državnoopravno združijo ne glede na sedanje deželne meje, odklanjamo mi (Nemci), ki stojimo v službi četverosporazuma... Sirote so kajpada hotele nas obrekovati, a so zavzile in same sebe obrekovale. Prijatelji, drugokrat naj vam delajo izjave Nemci, ne pa nemškutarji!

Neresnično je tudi, ker trdijo v svoji izjavi, da hočejo jugoslovanski politiki državi (habsburški seveda, kajti o hohencolarski se pač ne bomo menili) zapreti dovoz do morja. To je laž. Pač pa seveda nihče ne misli več na to, da bi mi bili na svoji zemlji in svojem morju še nadalje hlapi in uslužbeneci. In to je, kar nekatere narode, ki hočejo samo gospodariti, tako boli!

Nazadnje so se izrekli slovenskoštajerski nemškutarji in Nemci v svoji izjavi za to, da se Slovincem sploh ne da nobenih pravic. Slovenci se smejo po njih mnenju dati pobijati, smejo gladovati, trpeti kot živina, toda sicer pa molčati in kakor pes pokorno ubogati gospoda Nemca. Časi so minili. Nemštvo v Avstriji ne bo več gospodovalo drugim narodom, z nadvlado je amen in s tem tudi z nemškutarijo.

Italijansko bojišče.

Na Primorskem divja na 70 km dolgi črti od Krna do Adrije od pretekle sobote naprej noč in dan grozno klanje med našimi in Lahi. Ednaja bitka ob Soči presega glede ljutosti vse dosedanje bitke. Lahi hočejo v sedanji ofenzivi na vsak način in za vsako ceno priti v Trst. Na pomoč so poklicali tudi Francoze in Angleže. Italijanski vrhovni poveljnik Kadorna baje ima za fronto nagromadenega toliko vojaštva, artilerije, streliva in drugega vojnega gradiva, da po mnenju švicarskih listov ne namerava prej odnehati z ofenzivo, dokler avstrijska fronta ne bo na več mestih prebita. Lahi napadajo v neprodirnih, izredno gostih napadalnih črtah. Artilerije ima sovražnik ogromno; nad 6800 kanonov bruha ob Soči ogenj na naše hrabre bojevnike. Ko sovražnik sodi, da so naše postojanke po večurnem artilerijskem ognju razrušene, se navali pehota proti nam. In tedaj se pričinja bojna življenje in smrt.

V pondeljek, dne 20. t. m., se je Lahom posrečilo doseči samo na dveh krajih nekaj vspehov. Pri kraju Avče (južno od Tolmina) so Italijani prekorčili Sočo in našo fronto na tem prostoru nekoliko vpognili proti vzhodu. Na južnem odseku pa se jim je po strašni borbi, ki je trajala neprestano od sobote zjutraj do pondeljka v pozno noč, posrečilo se polastiti popolnoma razstreljene kraške vasi Selo, ki leži vzhodno od Jamljan. Z zavzetjem Sela so Lahi prekorčili na južnem odseku Kraško planoto in se približali gorski planoti Gramada, ki je zadnja višja točka pred Trstom. Bitka se nadaljuje z največjo ljutostjo. Naša novejša poročila z bojišča naglašajo, da stojimo dobro in da se ni bati, da bi Lah zrahljal našo črto in prodrli proti Trstu. Naše armadno vodstvo je storilo vse, da zavrne siloviti laški naval.

Na našem jugu se bori te dni na stotisoče avstrijskih junakov, med njimi večinoma vsi slovenski in hrvatski polki, za našo lepo slovensko domovino. Bitka je tako strašna, da strašnejša biti ne more. Spremljajmo naše hrabre junake z vročo molitvijo, da ostanejo zmagovalci!

Italijani obstreljevali Trst.

Dne 19. avgusta zvečer je priplulo nekaj italijanskih vojnih ladij, takozvani monitorji, pred tržaški zaliv in je oddalo 7 strelav na odprto mesto Trst. Pet strelav je zadelo zasebne hiše, dva strela sta padla na cesto. Ubijih je bilo 6 oseb, 2 osebi ste pa bili težko ranjeni. Ko so začele naše baterije in naši zrakoplovi metati granate in bombe na sovražne ladje, so jo Italijani naglo odkurili.

V nekaterih urah bomo v Trstu...

Italijanski vjetniki pripovedujejo, da se je laškimi vojakom pred pričetkom ednajste ofenzive zatrjevalo, da bo laška armada že v nekaterih urah po

izbruhu ofenzive vkorakala v Trst. Častniki so zatrjevali moštvo, da bo vhod v zavzeti Trst zelo slovesen. Načrt ednajste ofenzive je po njih mnenju tako zasnovan, da je zasedenje Trsta gotova stvar. In vendar je Trst še trdno v avstrijskih rokah.

Francozi in Angleži ob Soči.

Sedanje laške ofenzive na soški fronti se udeležuje tudi večje število francoskih bataljonov-strelcev. Anglija je pa poslala Italiji na pomoč 1800 večinoma zelo težkih topov.

Ogromno število strojnih pušk.

Način sedanjega laškega napadanja je isti kot v dosedanjih bitkah. Sovražna infanterija napada v gostih vrstah. Četudi naš ogenj pokosi prve naskakujoče čete, se pojavijo takoj zopet novi sveži oddelki. Pri Selu se je našlo celo 24 takih prednjih naskakujočih črt. Novost pri ednajsti laški ofenzivi je ogromno število strojnih pušk, ki jih nosijo celo v prve vrste. Naši so dosedaj odvzeli Lahom nad 30 strojnih pušk.

Cele gore italijanskih mrličev.

Očividec opisuje borbo za goro Sv. Marka v sedanji laški ofenzivi sledeče: Nebrojne italijanske vrste naskakujejo goro Sv. Marka. Borba za to ozemlje se sme po pravici imenovati najgroznejši italijanski poraz v tej vojski, kajti na tem ozemlju so nakupičene cele gore italijanskih mrličev. Tudi pri Selu in ob Fajtovem hribu ležijo ogromni kupi mrtvih Lahov. Širi se strašen smrad. Mrliški vzduh čutijo celo v tržaški okolici.

Veliko število letal se udeležuje borbe.

Bitke ob Soči se udeležuje izredno veliko število letal. Italijansko poročilo z dne 20. avgusta pravi, da imajo Lahi na primorski fronti 208 letal. Tudi naše armadno vodstvo ima lepo število zrakoplovov na razpolago. Posebno v okolici Trsta izvršujejo naši letalci izborna vojna službo. V treh dneh so v tržaški okolici sestrelili nad 20 laških letal.

Na drugih bojiščih.

Na ruski in rumunski fronti položaj nespremenjen.

Na francoski fronti so na celi črti od morske obali notri do francosko-lotaringijske meje vplamteli novi boji, katere je glede ljutosti in srditosti prištevati med največje v tej svetovni borbi. Po večdnevni artilerijski pripravi so dne 16. avgusta pri Ypernu v Flandriji navalili Angleži z veliko silo na Nemce. V borbi, ki je trajala celih pet dni, se je Angležem posrečilo, potisniti Nemce nazaj za 8-10 km, toda ni se jim posrečilo, predreti nemške bojne črte. Kar se Angležem ni posrečilo doseči v Flandriji, so upali Francozi doseči v Sampanji. Po devetdnevni, skrajno hudi artilerijski predpripravi so dne 20. avgusta zjutraj zarana na 20 km dolgi fronti ob obeh straneh reke Moze in na fronti severno od Verduna navalili na nemške postojanke. V tej grozoviti borbi, ki ji je težko primere v zgodovini, se je Francozom posrečilo zavzeti nekaj važnih postojank, kakor višino „Mrtvi mož“, in potisniti Nemce za nekaj kilometrov nazaj. Ta strahovita borba se nadaljuje. Četverosporazumovo časopisje zatrjuje, da bode imenovan za vrhovnega poveljnika vseh četverosporazumovih čet na francoskem bojišču ameriški general Peršing, baje kot znak hvalečnosti, ker je Amerika posegla v svetovno vojsko.

Na macedonskem bojišču razen živahnih artilerijskih bojev ob reki Vardar nobenih posebnih dogodkov. Grčija je poklicala pod orožje štiri letnike rezervistov ter novince letnikov 1916 in 1917, katere namerava poslati na macedonsko bojišče na pomoč Sarrailovi armadi.

Na turških bojiščih se je pričelo nekoliko živahnije gibanje. V Perziji se je posrečilo Turkom pri mestu Van poraziti dva močna ruska oddelka in jih razškopiti.

Na egiptovskem bojišču se vršijo pri mestu Gazi v južni Palestini živahni spopadi med Angleži in Turki. Angleži so baje že pripravljani za novo ofenzivo v južni Palestini. Angleški zrakoplovi mečejo pridno bombe na razna mesta v Sveti deželi, kot na Jafu, Smirno in Alepo.

Razne politične vesti.

Ministerski predsednik Seidler bo baje začet sestavljati kabinet. Sestavljanje s poslanci se mu je ponosrečilo, sedaj bo nemara poskusil z uradniki. Toda Seidler na nekaj pozablja, da dobijo v sedanjih časih ministrstva življenjsko moč le s programi, ne pa z osebami. Dokler se Slovanom ne približa, bo Seidler težko sestavil močen kabinet, — kajti samo z Nemci se pri nas ne da več vladati.

Na Madžarskem je odstopil ministrski predsednik grof Esterhazy zaradi boleznin na pljučih. Bil je res slaboten človek. Toda cesar ga je vzel za ministrskega predsednika, ker mu je osebna popolnoma zaupal. Tisa pa ni bil nobenemu cesarju